

L'International Music Council, ki je bila od 17.—25. avgusta leta 1964 v Budimpešti. V naslednji številki istega leta pa je daljše poročilo o konferenci C. I. A. P. (Commission internationale des arts traditions populaires) v Bonnu od 25.—27. aprila leta 1964. Njeno delo je bilo namenjeno reorganizaciji C. I. A. P. Konferenca se je udeležil tudi naš zastopnik dr. Niko Kuret.

V številki 26 iz leta 1964 pa je poročilo o kongresu C. I. A. P., ki je bil v Atenah od 1.—6. septembra istega leta; C. I. A. P. se preimenuje v S. I. E. F. (Société Internationale d'Ethnologie et de Folklore). V isti številki je poročilo o drugem posvetovanju; D'ethnologie maritime od 7.—11. julija 1964 v Matosinhosu (Portugalska).

Iz leta 1965 številka 30. pa omenimo zasedanje C. N. G. F. F. (Confédération nationale des groupes folkloriques françaises) v Parizu od 9.—10. aprila. Obširno poročilo je o kongresu S. I. E. F. v Marburgu ob Lahni, na kongresu je bilo 500 udeležencev, med njimi tudi zastopniki iz Jugoslavije. Določili so delo 6 komisij (Evropski atlas, bibliografija, pouk na univerzah, delo in delavci, proučevanje orodja, igre in igrače). V naslednji številki 31. leta 1965 pa je poročilo o II. posvetovanju S. I. E. F. v Anversu, ki je trajalo od 25.—27. septembra.

V vsaki številki je koledar za eno tromesečje, naštetni so glavni prazniki in na kratko omenjeni običaji ob teh praznikih. Nekaj strani je namenjenih za nekrologe. Na koncu vsakega zvezka pa je obširna bibliografija, ki se deli na knjige in periodiko v Franciji in izdaje etnografsko pomembnejših del v drugih državah. Tako je v številki 25 iz leta 1964 omenjeno delo Nika Kureta: Ziljsko štehanje. V številki 29 iz leta 1965 pa je med periodičnimi publikacijami omenjen Slovenski etnograf Letnik XVI—XVII (1963—1964) in so naštetni članki vseh avtorjev.

M. Lah

Dictionary of American Folklore by Marjorie Tallman, New York 1959. S. 320.

Knjiga zasluži pozornost povprečnega bralca, saj so v njej zbrani izreki, izrazi, verovanja in običaji, ki so razširjeni v Ameriki, in to od Maine do Floride, od New Yorka do Hollywoda in od New Orleansa. Avtor je gradivo zbral s pomočjo zgodovine, literarne zgodovine, studij geografskih področij, zgodovine umetnosti in gledališča itd. Delo je zelo razgibano, čeprav ni dovolj izčrpno, kljub temu pa poda glavne obrise ameriške folklore.

Verovanja in običaji, ki so v knjigi naštetni, pa niso izključno ameriški, ampak so razširjeni tudi drugod po svetu. Tako npr. trepalnica na desni dlani, če jo pihnemo in ne odleti, potem se nam želja ne bo izpolnila in obratno. Verovanje v skupaj zaraščene obrvi ima prav tako kot pri nas različen pomen: je znamenje nečesa dobrega npr. bogastva, lepote, poroke itd., lahko pa tudi nekaj slabega npr. revščine, čarovništva itd. Tipično ameriško verovanje je naslednje: tisti, ki je obiskal Miami Beach in dobil pesek v čevlje, ne bo tega kraja več zapustil.

Avtor razlaga tudi besede, ki jih uporabljajo v narečju ameriške vojske, mornarice in letalstvu.

Gradivo v knjigi je razporejeno po abecednem redu, kar pove že sam naslov.

M. Lah

Anna Birgitta Rooth: Loki in Scandinavian Mythology. Acta Reg. Societatis Humaniorum Litterarum Lundensis. Skrifter utgivna av Kungl. Humanistiska Vetenskapssamfundet i Lund. CWK Gleerup, Publischer, Lund. LXI, (1961), str. XV + 265 + XII. 8°. Cena Kr. 50.

Zajetna monografija o božanstvu Loki v skandinavski mitologiji predstavlja pomembno delo v raziskovanju ljudskega pripovedništva. Ker že nekaj stane staro norveške pesnitve lahko zadostuje za obširno razpravo ali celo knjigo, se

je avtorica tega dela odločila razložiti v njej tisti del pesnitve, ki obravnava staro norveško božanstvo Loki. V obširni razpravi se je naslonila predvsem na zapovrstnost dogodkov v zgodbi, na epično kompozicijo, na filološko interpretacijo tekstov in datacijo. Zaradi obilice tekstov se je morala avtorica omejiti le na najpomembnejše originalne zgodbe, ki so bistvene pri reševanju problema figure Loki.

Pisateljica se je pri delu ozirala tudi na zgodovino in metode teh raziskovanj. Posamezni znanstveniki so podajali različna mnenja in različne rešitve o božanstvu Loki. Avtorica pa se je namenila interpretirati Loki problem z vseh strani. V knjigi je razdelila zbrano gradivo o Loki božanstvu na dva dela. V prvem delu obravnava Loki v bajkah, ki v njih to božanstvo nastopa kot aktivna oseba, vendar že zelo podobna kasnejši hudobni figuri. Drugi del te razprave obsega vse druge zgodbe, ki zadevajo božanstvo Loki. Vsa ta poglavja je avtorica s precejšnjim trudom uredila, kar je povzročilo predvsem heterogeno gradivo o mitološki figuri Loki. Zato je poudarila že v uvodu, da bo knjiga imela isti deljeni videz kot kalejdoskopski Loki. Kljub vsem raznim težavam pri delu, je vendar knjiga zelo pregledno urejena. Posamezne literarne zgodbe in poglavja imajo kratke povzetke. Prav tako se vsako poglavje veže z naslednjim; kajti vse te različne zgodbe zadevajo le vodilno figuro Loki.

Veliko priznanje zasluži pisateljica tudi zato, ker je zbrala vse zgodbe o tej figuri, jih načrtno uredila in pretehtala posebno tista vprašanja, ki so o njih že prejšnji raziskovalci pisali.

Končno omenja avtorica tudi moderno gradivo in je v ta namen pregledala dosegljivi etnološki arhiv na Švedskem. Kritično presoja imenovanja te figure (Loki, Locke-pajek, Net-mreža). Zaključuje pa z omembo, da je bil prvotni pomen mitičnega pajka in božanstva Loki enak variantam Torsvisa mita.

Na koncu dela je avtorica podala splošni povzetek in v njem nakazala pomen svoje študije in sintezo različnih raziskav. Navedla je tudi vse uporabljene neobjavljene vire in literaturo.

Avtorici moramo priznati, da je opravila veliko delo na področju literature in folklore. Delo ne bo koristilo samo raziskovalcem v Skandinavskih deželah, temveč vsem tistim, ki obravnavajo enake ali podobne teme v ljudskem pripovedništvu.

Prevod v angleščini je oskrbela Statens Humanistiska Forskningsrad v Lundu z lektorjem Gordon Elliotom.

Pavla Štrukelj